

LA BARRETINA ESCARLATA

FULL INFORMATIU DE LA COLLA DEL DRAC DEL POBLE NOU

MAIG 1994

NÚM. 1

D'ON VENEN LES "FESTES DE MAIG" i L'ANIVERSARI DEL DRAC

Tot va començar l'any 1979 quan, tot just, l'Ateneu Popular La Flor de Maig havia acabat d'obrir les portes, gràcies a la pressió del moviment veïnal. Tots plegats estàvem començant a redescobrir les llibertats cíviques i el carrer era el millor lloc per expressar l'alegria col·lectiva.

Van ser, doncs, els homes i les dones que estaven engegant l'Ateneu Popular La Flor de Maig els que varen decidir fer una festa, al punt quan tot floreix, on hi cabés tothom (associacions, col·lectius, artesans, artistes,...), on cada any els ciutadans del Poble Nou ens retrobessim a la Rambla amb l'esperit de la convivència cívica.

El tronc principal de la festa era llavors, i ho és ara, la Fira d'Entitats i d'Artesans que es fa el diumenge al matí on les entitats que formaven l'Ateneu muntaven alguna activitat divulgativa, una parada central venia poms de flors i es convidava a la Unió de Pagesos a vendre productes de l'hort sense intermediaris. Amb els anys es va anar ampliant el programa fins arribar, els anys 87, 88, 89, a fer gairebé tota una setmana d'activitats (concerts, tallers, balls,...).

Va ésser en el marc de les "Festes de Maig" de l'any 1985 que varem batejar l'Estarrufat -el Drac del Poble Nou- i des d'aquell any ençà, dins les "Festes", hem anat celebrant el seu aniversari.

Aquesta situació va començar a canviar quan el maig de 1991 es va inaugurar el Centre Cívic Can Felipa. Moltes entitats que formaven l'Ateneu van marxar cap al nou local, d'altres van desaparèixer, l'estructura i la filosofia de l'Ateneu Popular la Flor de Maig va canviar profundament. L'any 1991 va ser l'últim que les "Festes de Maig" es van organitzar encara com a Ateneu Popular la Flor de Maig. Tot i que les activitats de l'Aniversari del Drac ja van merèixer l'edició d'un cartell específic.

L'any 1992, aprofitant l'avinentsa del bateig de la VÍbria la COLLA DEL DRAC DEL POBLE NOU varem assumir l'organització d'aquestes Festes que, a partir d'aquest moment, tenen com a motivació central els aniversaris del Drac i la VÍbria del Poble Nou. Tot mantenint, alhora, l'esperit inicial de ser unes festes obertes a totes les entitats, de ser integradores de diferents experiències personals i col·lectives, i sempre sota el signe de la convivència cívica. Va ser a partir de l'any 1992 que es va incorporar al programa el "Cercavila d'aniversari" amb el Drac, la VÍbria, el Gegants del Poble Nou i una colla convidada. També varem deixar fixada la data de les "Festes" el cap de setmana següent al dia 18 de maig (aniversari del Drac).

Així doncs, enguany fa setze anys que el Poble Nou celebra aquestes festes al mes de maig, i que sigui per molts anys!

Manel Ollé

AQUELLS PANTALONS.....

Hola! Sóc un dels membres de la Colla del Drac i m'agradaria que sabéssiu com vaig conèixer la Colla.

Jo era un nap-buf que corria per l'Ateneu intentant "ajudar" a classificar les fotografies de l'Arxiu Històric i, de tant en tant, estirava i m'arrapava a uns pantalons que, per casualitat, eren els del conserge: àlies....."Manel Ollé".

Aquell noi jove, el conserge, a qui jo veia gairebé cada dissabte, també el veia per la nostra Rambla venen floretes o dins d'un cotxe anunciant, amb l'ajut d'un megàfon, unes festes que es feien al barri. Jo, com era petita, li preguntava a la mare què deia i ella em contestava que anunciava unes festes que es feien properament al barri: les Festes de Maig.

En aquelles festes, el diumenge, hi havia paradetes a la Rambla i una d'elles tenia un drac de color vermell que l'anomenaven l'Estarrufat. També venien flors, adhesius i moltes coses més.

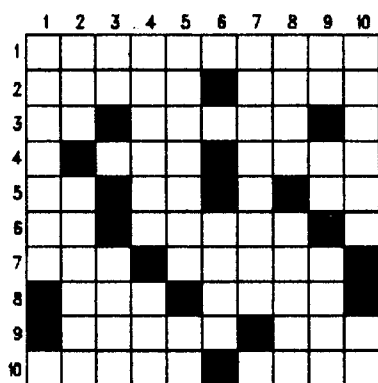
A mi, aquell drac m'agradava molt, però quan feien un correfoc jo sempre m'amagava perquè em feien por els petards. La gent de la Colla del Drac, que em coneixien de l'Ateneu, sempre venien a dir-me que el foc no feia por, però jo mai hi anava.

A mesura que vaig anar creixent, el Manel i l'Helena sempre em deien que hi anès, però jo no els feia cas.

Un bon dia, l'Eduard Miralles, un dels grallers del barri, va proposar-me si volia aprendre a tocar la gralla. Jo li vaig dir que sí i quan el Manel se n'assabentà va tornar-me a "fotre la pallissa" perquè hi anès i jo, per tal que "callès", li vaig dir que sí (ara "paguen justs per pecadors").

I aquí em teniu, fotent la pallissa quan toco la gralla i animant la gent d'edat no "tan criatura" a fer la criatura de tant en tant (però amb coneixement).

Elisenda Nebot

HORITZONTALS:1. Nom del Drac del Poble Nou.
-2. A que fa pudor l'infern?. Automòbil de servei públic.-3. Post Scriptum. De forma precisa en els seus contorns. Vint-i-unena lletra de l'alfabet espanyol.-4. Nom de lletra. Camí per on transita o circula el públic. Sacerdot o monjo budista.-5. Res. Símbol del clor. Un romà. Preposició.-6. Nus. Al revés, tunc. Novena lletra de l'alfabet espanyol.
-7. Mamífer solípede més petit que el cavall. La Terrassa romana.-8. Menjar no cuit. Radio Televisió Espanyola.-9. Al revés, preparació líquida injectada en el recte. Porció d'una línia corba.
-10. Al revés, insígnia de l'autoritat del Papa. Forma prefixada del mot grec pleion, més en català.

VERTICALS:1. Partícula inflamada que es desprèn d'un cos en combustió. Quan no la saps, no saps res de res.-2. Socors. Llengua Basca.-3. Matrícula d'una ciutat "non grata" pels seguidors madridistes. Lletre maleïda. Inhabitada.-4. Amb que es curaven els cops, els nostres avis?. Vocals.-5. Regne. Nota del traductor.-6. Lletre de Roma. Matrícula de Tarragona. Gegant dels contes de fades.-7. Profit que es pot treure d'una cosa. La meitat del "Pepe".-8. Esser fantàstic que es representa sota la figura d'una dona. Salvia Sclarea.-9. Model de cotxe que ven la Citroën. Forma del datiu o de l'acusatiu del pronom de primera persona. Que viu, que es troba, té lloc, en l'aire.-10. Metall pulverulent utilitzat en pirotècnia. Al revés, mascle de l'oca.

Víbria segons un auca del S.XVIII